

смы, или нѣкой народъ отъ острова обржженъ за дагы и нападне, или чужденцы дошлы да имъ отнемижтъ земинтъ. Тѣ изгорихж кораба ни въ първото увлеченіе на гнѣва си, и исклахж сичкытъ наши другари; само Ментора и мене оставихж живы за да ны представижтъ на Ацета, за да са научи отъ насъ каквы сж нашытъ намиѣренія, и отъ дѣ идемы. Ный влѣзохмы въ града съ ржцѣ свързаны на кръста ни; и затриваньето ни са забаави само за да послужи като зрѣлище на единъ народъ жестокъ, когато бы са научилъ че смы Гърцы.

Най напредъ ны представихж на Ацета, който съ златъ скиптръ въ ржка даваше правосждіе на народытъ, и са приготвяше за едно голѣмо жертвоприношеніе. Той ны попыта съ единъ строгъ тонъ отъ дѣ смы и ккой е предметътъ на нашето пжтуванье. Менторъ побѣърза да отговори и му рече: Ный идемы отъ брѣговетѣ на великата Есперія (а), и нашето отечество не е даалачъ отъ тамъ. Съ туй той избѣгнж да каже че смы Гърцы. Но Ацестъ безъ да го слуша повече и катоо ны считаше за чужденцы които крѣжтъ цѣльта си, заповѣда да ны проводѣжтъ въ единъ ближенъ лѣсетъ, дѣто да бѣдемъ робы на тѣзи които надзиравахж стадата му.

„Туй положеніе ми са видѣ пожестоко отъ смъртъта. Азъ извикахъ: О царю! подобрѣ ны затрѣйте отъ колнкото да ны злоупотреѣбавате недостойно. Знайте че азъ съмъ Телемахъ, сынъ на мъдраго Одиссея, царя на Итакійцытъ: тѣрсеж баца си по сичкытъ морета, и понееже не мож да го намѣрѣж, нито да са върнж въ отечеството си, ни да са отърва отъ робството, земете ми аживота, който не мож да тѣрпѣж.

„Едва проговорихъ тѣзи думы, и сичкѣйтъ народъ извиика че трѣба да са погуби сынътъ на тогози жестокаго Одиссея, на когото коваретвата съборихж града Трояя. О сыне Одиссеевъ, рече ми Ацестъ, азъ не мож да откажж вашата крѣвъ на сѣнкытъ на толкози Тронцы, които вашѣйтъ баца проводи на брѣговетѣ на

(а) Означава Италія и частно Велика Гърція, то е Южна Италія.